குரு பக்தி

இந்த பகவான் இடத்துக்கும் நமக்கும் என்ன உறவுன்னு கேட்டா வேற ஒரு இடத்தில நமக்கு ஆக வேண்டிய காரியம் ஒண்ணும் இல்ல, சொல்லித் தெரிய வேண்டியது ஒண்ணும் இல்ல. அவர் எது வெச்சிருக்காரோ அது தான் சரி. நாம் போய் அத மாத்து, இப்படி மாத்து, அப்படி மாத்துன்னு கேட்க வேண்டாம். அதுக்காக ஸ்வாமி இல்ல. அவர் காரியம் அவர் பண்ணிண்டு போறார். அவரோட சட்டம் அவர் அத்யாயனம் பண்ணிண்டு போறார். நாம் போய் அதுல தலையிடறதுக்கு நமக்கு அதிகாரம் கிடையாது. சொல்லவே வேண்டியது இல்ல. பின்ன ஸ்வாமி என்னத்துக்கு நமக்கு? எல்லாரும் நம்மாட்டம் அசடாவே இருந்துட்டா, அசட்டுக்கெல்லாம் ஒரு வழி வேணுமோல்யோ, அசட்ட சுத்தம் பண்றத்துக்கு ஒரு இடம் வேணுமோல்யோ, அதுக்காக அத மனசுல நாம் வெச்சுண்டோமானா, நம்ம நம்ம அழுக்கு நிவர்த்தியாகி சுத்தப்படுத்தறத்துக்கு அந்த லக்ஷணத்துக்குத்தான் ஒரு ஸ்வாமி. அவருக்கு என்ன லக்ஷணம்னா

स पूर्वेषामपि गुरुः कालेन अनवच्छेदात् ॥

ஸ பூர்வேஷாமபி கு3ரு : காலேன அனவச்சே2தாத் ||

ஆரோ ஒருத்தர் நம்ம சுத்தப்படுத்தறத்துக்கு, ஒரு குருனே வெச்சுக்குவோம். குரு பக்தினு சொன்னேனே. தெய்வ பக்தி, குரு பக்தினு சொன்னேனே. நம்ம சுத்தப்படுத்தறத்துக்கு ஒரு குரு வரார்னு வெச்சுக்குவோம். சரி அந்த குரு சுத்தமாறத்துக்கு அவருக்கு ஒரு குரு இருக்கார். அது ஒண்ணு, அப்ப அவருக்கு ஒரு குரு இருக்கார், அவருக்கு ஒரு குரு இருக்கார். இப்படியே இந்த குரு பரம்பரை போச்சுன்னா முதல்ல எப்பவும் சுத்தமா ஒன்று இருந்தாதானே, முதல்ல ஒரு குருவாகி அதிலேர்ந்து சுத்தப்படுத்திண்டு தன்ன சுத்தப்படுத்திண்டு வந்திருப்பார். எப்பவுமே சுத்தமா ஒரு வஸ்து இருந்தாதானே, அங்கேயிருந்து ஒரு charge பண்ணிண்டு, அந்த batteryய charge பண்ணிண்டு, நமக்கு குடுக்கறத்துக்கு ஒருத்தர் வர முடியும். ஆகையினாலே அந்த nature லயே நிறைய நிறைஞ்ச ஒரு nature லயே electricity இருக்கிற மாதிரி, ஆக நிறைஞ்ச ஒரு பக்தியானது ஒண்ணு இருக்கணும்பா, அது சுத்தமா இருக்கணும், அது ஸஞ்சலம் இல்லாம இருக்கணும், அசையாம இருக்கணும், கெட்டியா இருக்கணும். எதப் பிடிச்சிண்டா நமக்கு எது எந்த

பெருங்காற்று வந்தாக் கூட இரும்பு கம்பமா இருக்கணும் அது. அப்பேர்பட்ட ஒரு இரும்பு க கம்பம் இருக்கே, அப்படி ஒண்ணு இருந்தாதான் நாம அதப் பிடிச்சிண்டு நாமும் அதுல ஸ்திரமா இருக்க முடியும். ஸஞ்சலம் இல்லாம இருக்க முடியும். அப்பதான் நமக்கு யோகம் கிடைக்கும். அந்த யோகத்துக்காகத் தான் ஸ்வாமி வேணும்னு யோக ஶாஸ்திரத்துல, பாக்கி பல தாதாவோ, ஜெகத் கர்த்தாவோ, அதப் பத்தி எங்களுக்கு கேள்வியே கிடையாது, அந்த லக்ஷணத்தையே சொல்லல அவா. அந்த லக்ஷணத்தையே அடியோடு வுட்டுட்டா அவா. அடியோடு வுட்டுட்டு, அது, நமக்கு இருக்கிற உறவு ஸ்வாமிக்கும், நமக்கும் அவர் அநுக்ரஹம் பண்றார்னு கூட இல்ல. அவர் இருந்தா போறும் நமக்கு, அவ்வளவு தான். அவர் இருக்கிறத்துனாலேயே. தானே ஒரு நல்ல சாமான் இருந்த தானா அது எல்லா சாமானையும் அது இருக்கிறத்துனாலேயே சுத்தப் படுத்திடும், இன்னிக்கி, இன்னிக்கில்லாம போனாலும் என்னிக்கில்லாம். நல்ல சாமான்னு ஒன்று இருந்தால் போதும்.

அப்படி ஒரு நல்ல சாமானே இல்லேனா நமக்கெல்லாம் வழியே கிடையாது. நாம் நல்ல காரியத்துக்கு ப்ரயத்னம் பண்றதுக்கே, வழி கிடையாது. நாம் நன்னா ஆறத்துக்கே வழி கிடையாது.

அப்பேர்பட்ட அந்த உறவு தான் ஸாக்ஷாத் ஈஶ்வரன், ஒரு கருணா ஸமுத்ரம், தயா ஸமுத்ரம் நித்ய சுத்தன், நித்ய புத்தன் எல்லாத்துக்கும் மூல புருஷன். அவனுக்கு ஸஞ்சலமே கிடையாது. இன்னும் தமிழ்லயும் சொல்றப்போ “பற்றற்றானுடைய பற்றை நாம் பற்றினோமானா நாமும் பற்றற்று போய் விடுவோம்” னுட்டு திருக்குறள்ள சொல்றப்போ, பற்றற்றான்னு ஒருத்தன் இருக்கான். அவன் தான் ஸ்வாமினு பேரு. எந்த காலத்துலயும் பற்றற்றான் இருக்கான். அவனோட சம்பந்தத்தினால பாக்கி எல்லாரும் கொஞ்சம் பற்றற்றவாளா ஆயிடலாம் கொஞ்சம் கொஞ்சம் கொஞ்சமா. அப்படி பற்றற்றவாளா லோகத்தில ஒத்தர் இருந்தாளானா நமக்கு இன்னும் ஈஶ்வரனக் காட்டிலும் கொஞ்சம், அது இன்னும் கொஞ்சம் பெரியவா அதான் தெய்வம், தெய்வத்தக் காட்டிலும் குரு பெரிசுங்கறதுக்கு. அந்த பற்றற்றுடைய வஸ்துவ நாம் நேர அனுபவிக்கலை. வாஸ்தவத்ல அந்த இடத்துல போய் catch பண்ணிண்டு, இவனுக்கு ஆசை இல்லாம ஒத்தன் நமக்கு கிடைச்சுட்டானா அவன் அந்த ஸ்வாமியைக் காட்டிலும் நமக்கு இவன் தான் பெரிய ஸ்வாமி. அப்ப அந்த ஸ்வாமிக்கும்

இவனுக்கும் என்ன வித்யாசம்? எவன் அந்த மாதிரி அவ்வளவு த்ருடமா இருந்துட்டான்னா ஒரு அழுக்கு, அப்பழுக்கு ஒண்ணுமில்லாம சுத்தமா ஒருத்தன் இருந்தானா , அந்த ஸ்வாமி தானே இவனும். அதனால தான்

“ குருர் ப்ரஹ்மா குருர் விஷ்ணு குருர் தேவோ மஹேஶ்வர:” னு

சொல்றப்போ, அந்த ஸ்வாமிக்கும் இந்த ஸ்வாமிக்கும் இவனுக்கும் என்ன வித்யாசம்னா, அப்பழுக்கு இல்லாம இருக்கிறதுலியும் சரி, கருணையிலும் சரி, ஞானத்திலியும் சரி, நெறஞ்சு போயிட்டான் அவன். அதுனால அந்த ஈஶ்வரன் இருக்கிறத்துனாலயும் அந்த ஈஶ்வரனிடத்துலேர்ந்து வந்த இன்னொரு வித ரூபத்தினாலயோ இவன் நிறைஞ்சு போயிட்டான். நிறைஞ்சு போயிட்டவனுக்கும் ஈஶ்வரனுக்கும், ஈஶ்வரன் என்ன இவனக் காட்டிலும் பெரியவனா? என்ன, அவன் ஒரு office ஒண்ணு கூட இருக்கு அவனுக்கு, இவனுக்கு office இல்ல. அவ்வளவுதான் வித்யாசம். உத்தியோகம் என்ன, ஜகத் ஸ்ருஷ்டி பண்றது, சூர ஸம்ஹாரம் பண்றது, அதுக்கு பரிபாலனம் பண்றது, இன்னாரை போய் அடிக்கிறது, கொல பண்றது, ஸ்ரம படுத்துறது, ஹிரண்யகஶிபுவ ஸம்ஹாரம் பண்றது, அங்கிருந்து இந்த காரியங்கள்ளாம் ராவணன ஸம்ஹாரம் பண்றது, ஶிஶுபாலன வதம் பண்றது, இந்த வேலை எல்லாம் அவனுக்கு கொஞ்சம் office கூட அவனுக்கு, இவன் office வேலை இல்லாம இது மிச்சம் அவ்வளவு தான் . பாக்கி எல்லாத்துலயும் அவனா எந்த காரியத்துக்காக அவனண்ட போறோமோ நம்ப, அந்த ஈஶ்வரனிடத்த அந்த காரியம் அவனுக்காவது வேலை இருக்கு, ஸ்வாமிக்கு. இந்த வேலையே இல்லாம உக்காண்டு இருக்கிறவன் நமக்கு குரு, அவன காட்டிலும் நமக்கு ,அவன் எங்கயோ இருக்கான் ஈஶ்வரன் , ஈஶ்வரன்னு நினைச்சு பார்த்துக்கணும், யோஜனை பண்ணிப் பார்த்துக்கணும். இவன் ப்ரத்யக்ஷமா பார்க்கறோம் நம்ப. ஆகையினால அந்த ஈஶ்வரன காட்டிலும் குரு பெரிசுன்னுட்டு , அதனால தான் நம்ப பெரியவாள்ளாம், தெய்வ பக்தி, குரு பக்தி, இது ரெண்டும் நமக்கு வேணும்னு சொன்னதுக்கு. அந்த ஈஶ்வரனுக்கும் இவனுக்கும் வித்யாசம் கிடையாது. அவனுக்கு வேல கூட, இவருக்கு வேலை இல்லாத அப்படியே சித்த சொரூபத்துல மாத்துண்டுருக்கிறது. அவன் வேலை எல்லாம் செஞ்சிண்டிருக்கிறதுனால , ஓஹோ, இவனுக்கும் ஒரு ஆசையிருக்கோ, இவனும் ஏதாவது கோபிஷ்டனோ, அந்த நரசிம்ம

ஸ்வாமி என்ன கோபிஷ்டனோ, த்ரிபுர ஸம்ஹாரம் பண்ண அவன் கோபிஷ்டனோ, அவன் நல்லவன் தானோ ன்னு சந்தேகங்கள்ளாம் கூட வரும். அந்த சந்தேகங்கள்ளாம் கூட இல்லாம, அவன் ஆர்? என்ன? இருக்கானோ இல்லையோ? எப்பேர்பட்டவனோ, சந்தேகங்கள்ளாம் வரும் அதுக்கப்புறம். இவன் ப்ரத்யக்ஷமாகவே பார்த்திருக்கோம். ஈ□்வரன் .... ஈ□்வரன் எந்த காரியத்துக்காக நடத்தின ஒரு சம்பந்தமோ, அந்த காரியத்துக்கு இவனுக்கு ப்ரத்யக்ஷமா பார்க்கிறோம். இவன் ப்ரத்யக்ஷமா நமக்கு பலத்த குடுக்க கூடியவன், ஆகையினால அவன் தான் குரு அவன் தான் பிரஹ்மா, அவன் தான் ருத்ரன், அவன் தான் ஈ□்வரன் அப்படினுட்டு சொல்லு. "பகவான் பாதராயண : " னுட்டு இவரை, வ்யாஸர சொல்றப்போ

" குருர் ப்ரஹ்மா குருர் விஷ்ணு குருர் தேவோ மஹே□்வர:"னு சொல்றது. இவா மூணு பேரையும் சொல்றது. பாதராயணர் வ்யாஸரப் பத்தி சொல்றப்போ

अफाललोचनश्शम्भुः द्विबाहुरपरो हरिः ।
अचतुर्वेदनोब्रह्मा भगवान् बादरायणः ॥

அபா2லலோசன□ம்பு: த்3விபா3ஹுரபரோ ஹரி:
அசதுர்வத3னோப்3ரஹ்மா ப4க3வான் பா3த3ராயண:

நாலு மூஞ்சியில்லாத, ப்ரஹ்மா, மூணாவது கண் இல்லாத சிவன், ரெண்டு கையுள்ள வ்யாஸர், ரெண்டு கண் கையுள்ள ஆளு விஷ்ணு. இவர்தான் பாதராயணர்னு பேரு. **"அபாலலோசன□ம்பு:"** நெத்தியில ஒரு கண் இருக்கு அந்த கண் இல்ல அவனுக்கு,

அபாலலோசன□ம்பு: (ஆ) அசதுர்வதனோப்ரஹ்மா: த்விபாஹுரபரோ ஹரி:
பகவான் பாதராயண:

ரெண்டு கையுள்ள ஹரி, அவன்தான் பா பாதராயணர் வ்யாஸர்னு, வ்யாஸர் எல்லாருக்கும் மூல குரு ஆனத்துனால அவாள. ஏதோ எல்லா குருவும் நமக்கு **"குருர் ப்ரஹ்மா குருர் விஷ்ணு குருர் தேவோ மஹேஶ்வர:"** னுட்டு சொல்லியிருக்கா. அதனால ஸ்வாமி, ஸ்வாமி இருக்கார். ஸ்வாமினா அதுக்கு ஶாஸ்திரங்கள்ளயோ, பெரியவாளிடையோ, அனுபவத்திலயோ, ஸ்வாமியினுடைய நிலை நிறைஞ்ச நிலை எப்பேர்பட்டதோ அப்படி நிறைஞ்ச நிலை நமக்கு, நமக்கு குருவினடத்துல இருக்குனு ஒரு நிஶ்சலமா ஒரு நம்பிக்கை, அப்பேர்பட்ட குரு நமக்கு கிடைச்சுட்டாளானா ஸ்வாமி கூட நமக்கு வேண்டாம்.

ஸ்வாமி கிட்ட போய் என்ன காரியமோ அந்த காரியம் இவாளண்டயே ஆயிடறதில்லையோ ? ஆகையினால அப்படி நம்பிக்கை நமக்கு வந்துடணும். அந்த நம்பிக்கையும் நெஜமான நம்பிக்கையாக இருக்கணும். ஆகையினால வாஸ்தவமா அப்படி நம்பி நமக்கு நம்பிக்கை வந்துட்டுதானா, அப்போ ஸ்வாமி கூட வேண்டியதில்லை நமக்கு. இல்லேனா ஒரு வழிகாட்டியா மாத்திரம் ஒரு பெரியவாள் கிடைச்சாள்னா அவாள குரு பக்தி பண்ணிண்டு அப்புறம் தான் ஈஶ்வரன். கொஞ்சம் நமக்கு நம்பிக்கை குருவினடத்துல கொஞ்சம் குறைவா இருந்தா தான் ஈஶ்வரன் வேணும். ஆனா ஈஶ்வரன் ஒத்தர் இருக்கார். ஈஶ்வரன் இல்லாது போனா இது நமக்கு லோகத்துக்கு கதியே இல்லியே, இப்பேர்ப்பட்ட குரு நமக்கு கிடைக்கறதுக்கு

ஸ பூர்வேஷாமபி குரு :

நமக்கு குரு, நமக்கு குரு, நமக்கு குரு, நமக்கு குருனா எல்லாத்துக்கும் மூல குருவா ஒத்தர் எப்பவும் ஶாஸ்வதமா இருக்கும்படியா ஒத்தர் வேணும். அவன் தான் ஈஶ்வரன். ஆனாலும் அவனிடத்திலயும் நேர சம்பந்தம் **நமக்கு** வேணுமானா வேண்டியதில்லை. அதுக்குத்தான்

வூத ராக விஷயம் வா சித்தம்

அடுத்து ஆசையில்லாதவாள மனசில நெனைச்சிண்டா கூட போரும் உனக்கு அப்படின்னுட்டார்.

ஈ□்வர ப்ரணிதானம்னு சொன்னார்

ஈ□்வர ப்ரணிதானம் எப்போ? நமக்கு ஆசையெல்லாம் விட்டதும் நேர ஒரு ஆள் ஆப்டாது போனா தான், அது ஏதோ ஆ கொஞ்சம் அறைகுறையா இருக்கிற ஆச்சார்யாளிடத்திலியாவது கொஞ்சம் வாங்கிண்டு, பக்தி மாத்திரம் நாம் பண்ணிண்டு ஈ□்வரனிடத்தில போய் த்யானம் பண்ணி பஞ்சாக்ஷரிகளோ, ஜபம், உபாஸனம் எல்லாம் பண்ணனும். ஈ□்வரன, ஈ□்வரனுடைய சொரூபத்த □ாஸ்த்ரத்துல சொல்லியிருக்கிற மாதிரி அது சுத்தமான சொரூபம், அது ஸமுத்ரமான சொரூபம், அதுக்கு கொஞ்சம் கூட அசையாது. சித்தவ்ருத்தி கொஞ்சம் கூட அசையாதவன் ஈ□்வரன். சித்தவ்ருத்தியே கொஞ்சம் கூட சலிக்காதவன் ஈ□்வரன் அப்படின்னு நினைச்சு அவன த்யானம் பண்ணி , நாம் தன்மயமா ஆகணும். அப்படியில்லாம நமக்கு, அந்த ஈ□்வரன் எவ்வளவு சுத்தமாயும், எவ்வளவு இதாயும், எவ்வளவு பெரிசாயும், பேரானந்தமாயும் எவ்வளவு ஆனந்தமாகவும் எப்படி இருக்காரோ, ஆனந்த□னமா இருக்காரோ அப்பேர்பட்ட ஒரு ஈ□்வரன, ஸலக்ஷணத்தோட, ஒரு உத்யோகம் மாத்திரம் இல்லாம, உத்யோகம் மாத்திரம் குறைவு, அப்படி ஒரு ஸ்வாமி நமக்கு கிடைச்சுட்டார்னா, ப்ரத்யக்ஷமா, அப்புறம் அந்த ஸ்வாமியண்ட கூட வேண்டியதில்லை. அதத்தான் தெய்வ பக்திய காட்டிலும் குரு பக்தி பெரிசுனு சொல்றது